

[Socialministeren.]

det er værst med, er Smørmærkerne. Vi regner imidlertid med efter de Forhandlinger, som er i Gang med Sundhedsstyrelsen, at det vil være muligt at finde Vej frem, saa at vi kan faa sammensat Maaltider, der sparer mest muligt paa Rationeringsmærkerne.

Maa jeg med Henblik paa de forøgede Udgifter sige, at en medvirkende Aarsag hertil er den, at Københavns Kommune paatænker for det kommende Aar at udvide Skolebespisningen fra 7 til 10 Maaneder, altsaa til faktisk at omfatte hele Aaret, idet reelt kun Sommerferien gaar fra. Det er givet, at dette belaster Budgettet ganske væsentligt.

Maa jeg saa have Lov til over for det ærede Medlem Hr. Lannungs Bemærkninger om den Begrænsning, der er for Deltagelse i Skolebespisningen, at sige, at det kun er et Faatal af Børn, som er udelukket. Men det er jo simpelt hen et økonomisk Spørgsmaal, ikke blot for Staten, men ogsaa for Kommunerne. Jeg minder saaledes om, at den aarlige Udgift til Skolebespisning under Krigen for Statens Vedkommende er steget fra 100 000 Kr. til 1 300 000 Kr., saaledes som det nu er foreslaaet. Det er en Stigning, som falder tilbage paa Kommunerne, idet deres Udgifter andrager det dobbelte af dette Beløb. Det kan altsaa siges at blive et Skattespørgsmaal, om Kredsen skal udvides, selv om jeg erkender, at Stigningen ikke kunde blive stor. Jeg minder i denne Forbindelse om, at da vi begyndte med Skolebespisningen i sin Tid, var der adskillige Forældre, som ikke ønskede, at deres Børn skulde deltage i den. Det er muligt, at der findes saadanne Forældre endnu blandt dem, hvis Børn i Øjeblikket ikke deltager i Skolebespisningen. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som jeg gerne vil have min Opmærksomhed henvendt paa uden derfor at give noget Løfte. Jeg skal tage det op til Overvejelse og se, om det er muligt at finde en Vej frem, men jeg understreger, at dermed har jeg ikke givet det ærede Medlem Hr. Lannung noget Løfte.

J. S. Foget: Det ærede Medlem Hr. Lannung har her rørt ved et Spørgsmaal, som jeg for mit Vedkommende synes er af allerstørste Interesse. Vi ved, at det er meget almindeligt i Kommuneskolerne, at Børnene er lidt generte ved at skulle modtage Skolebespisning, medens andre Børn ikke skal, og af Ministerens Svar forstaar jeg, at Spørgsmaalet ikke er saa let. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om der ikke var Mulighed for at gøre Skole-

bespisningen obligatorisk, saa at de Forældre, der har Raad til det, maa betale deres Part. Jeg synes, det er Synd for de Børn, der skal gaa til Skolebespisning, at de paa en Maade skal føle sig ringere eller fattigere end de andre, og jeg ved, at Spørgsmaalet har aktuel Interesse i adskillige Skoler.

Lannung: Jeg vil gerne have Lov at takke Ministeren for hans Udtalelse, idet jeg blot understreger, at det kun er en Hjemmel jeg beder om, saa at Kommunerne derefter er frit stillede med Hensyn til, i hvilket Omfang de vil benytte denne Hjemmel.

Socialministeren (Laurits Hansen): Maa jeg blot have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, at skal vi til at røre ved Spørgsmaalet om Skolebespisning paa den Maade, som det ærede Medlem antydede det, kommer vi til at ændre hele Grundlaget. I Øjeblikket er det overladt Kommunerne, hvorledes de vil iværksætte Skolebespisningen, hvornaar og hvor længe; gennem Lovforslaget gives der blot Ret til at udvide den til hele Aaret. Skal den gøres obligatorisk, maa vi lægge en Tvang paa Kommunerne, og saa er Grundlaget for den Lovgivning, vi har i Øjeblikket, komplet ændret; saa kommer vi til at give Kommunerne Paalæg og at indføre ensartede Regler, og jeg tror ikke, at Tiden — i hvert Fald i Øjeblikket — er inde til at foretage denne Forandring. Jeg vil henstille, at dette Spørgsmaal gemmes til senere Overvejelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i Ulykkesforsikringsloven.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3503; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 508).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.